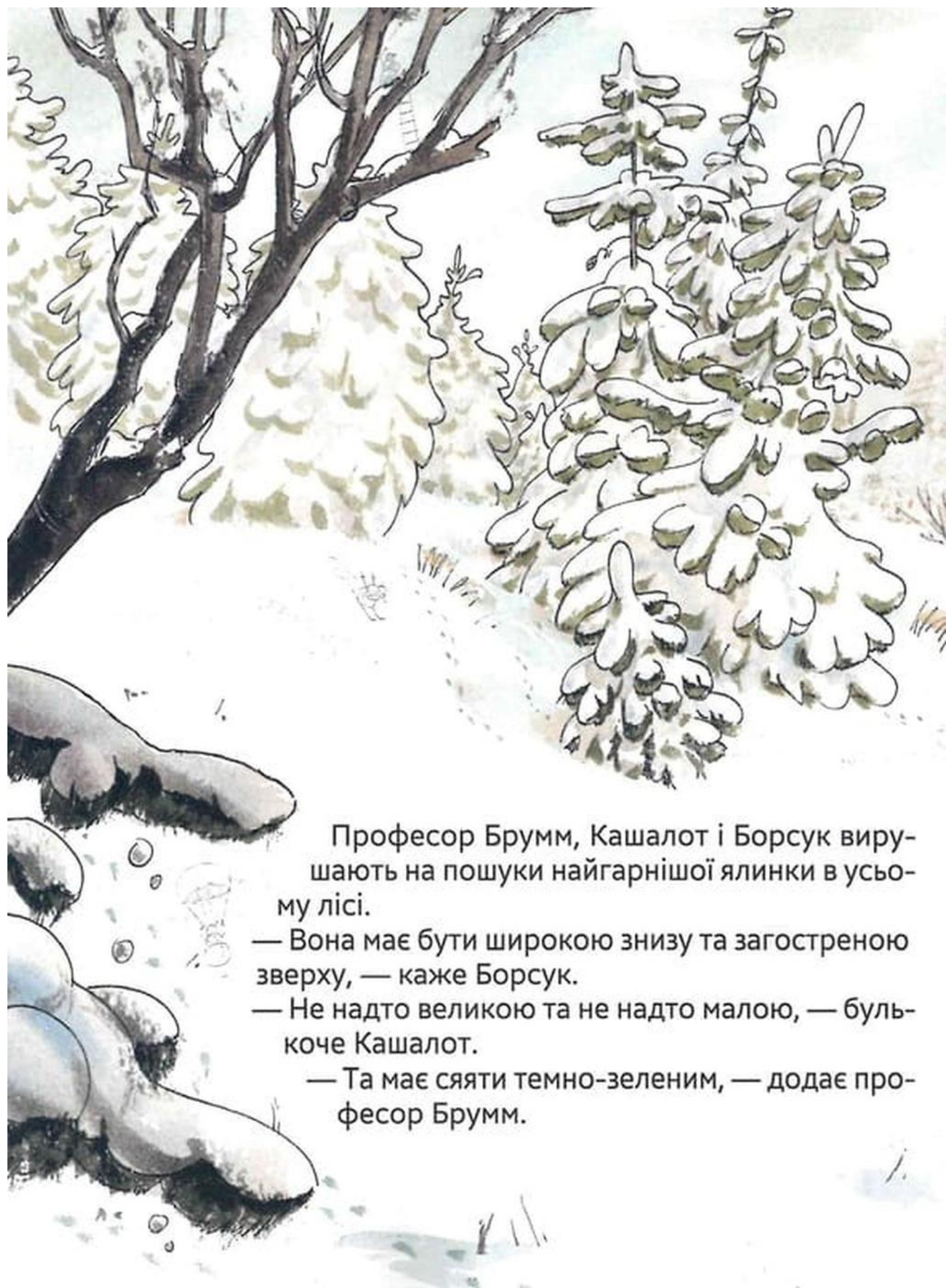

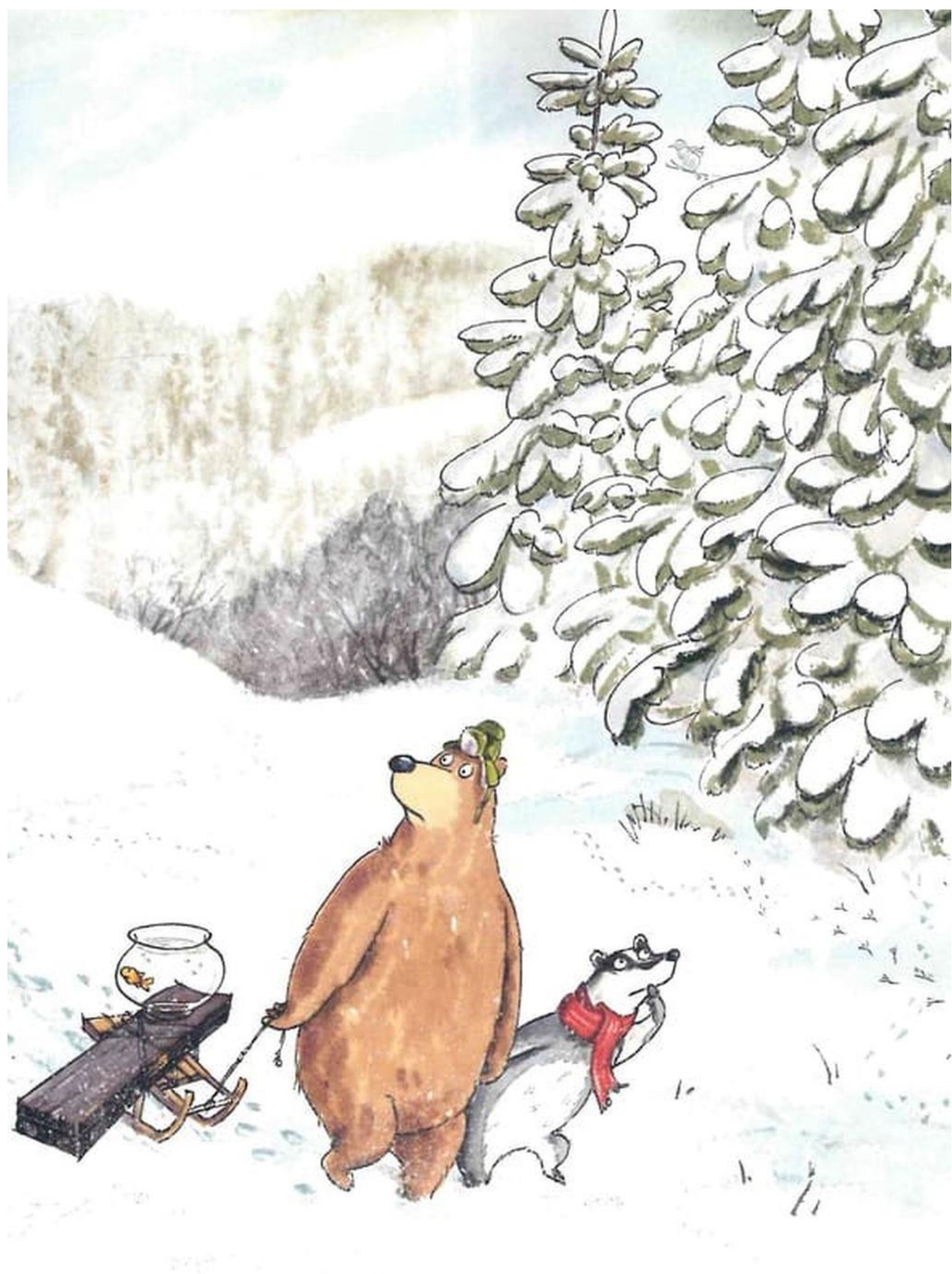

Професор Брумм, Кашалот і Борсук вирушають на пошуки найгарнішої ялинки в усьому лісі.

— Вона має бути широкою знизу та загостреною зверху, — каже Борсук.

— Не надто великою та не надто малою, — булькоче Кашалот.

— Та має сяяти темно-зеленим, — додає професор Брумм.

Нарешті вони знаходять своє дерево!
Та щойно професор Брумм і Борсук взяли-
ся за пилку, як бачать, що до них чимчикує
фермер Гичка.

— Вам не можна зрізати це дерево! —
гримає він.
— Чому це? — булькоче Кашалот.
— Тому що це суворо забороне-
но! — відповідає фермер Гич-
ка. — А тепер геть звідси або я спу-
щу пса з повідця!
— Дрясця! — каже професор Брумм.

— Суворо заборонено, аякже! — каже
Борсук уже вдома. — Таж у лісі повно
дерев. Коли стемніє, повернімося та за-
берімо наше дерево.
І ось увечері вони знову одягають теплі
речі й повертаються до лісу.

ОЦЕ ТА-А-К!

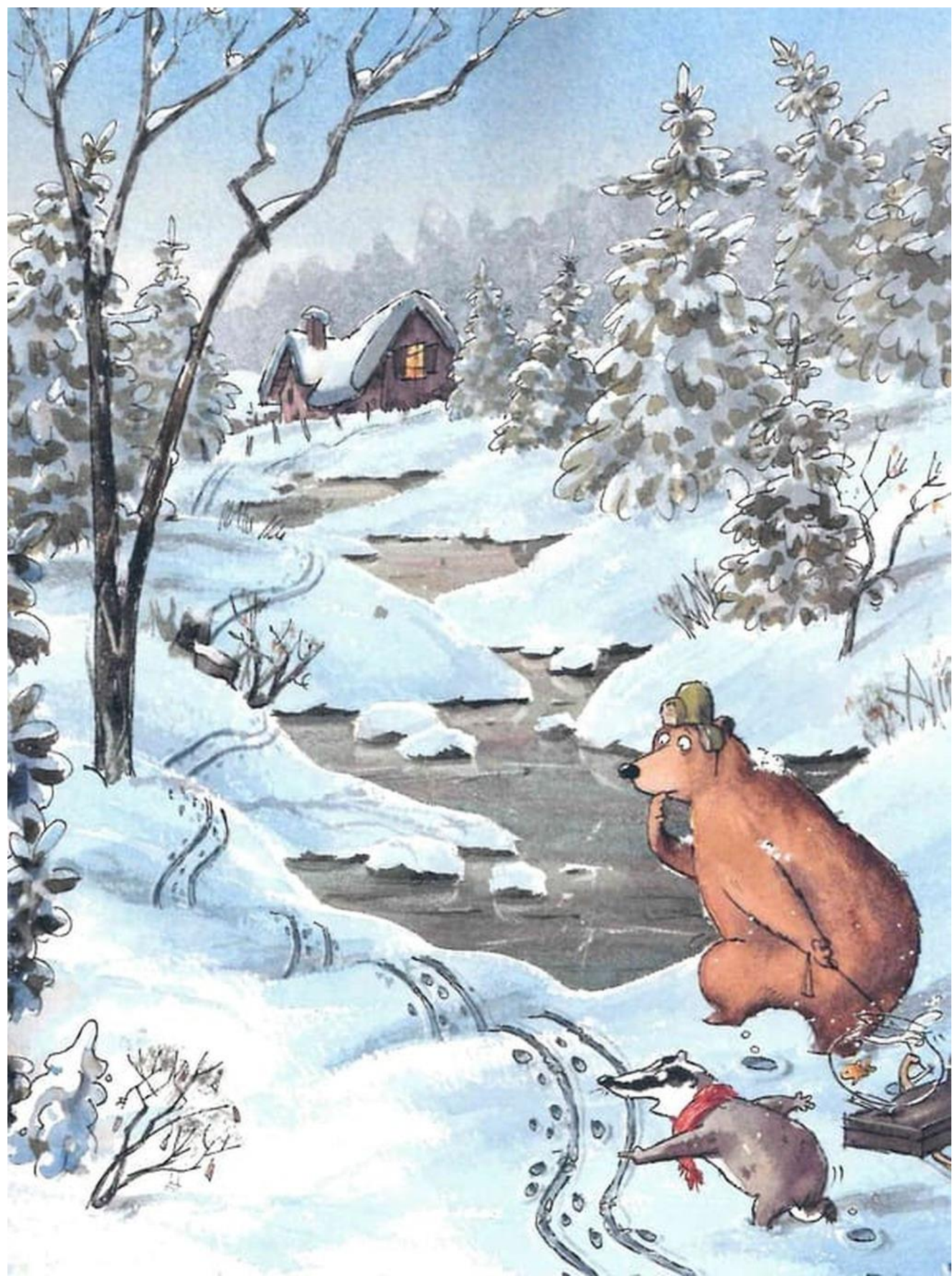
— Куди поділося наше дерево? — вигукує професор Брумм.

— Хтось зрубав нашу ялинку! — горлає Борсук.

— Але ж ми знайшли її першими, — бульоче Кашалот.

Друзі помічають свіжі сліди на снігу.
Вони йдуть за ними, і раптом...

... опиняються перед будинком на узліссі.

— Хвилю йому в лоба! — булькоче Кашалот. — Тепер ми знаємо, хто зрізав наше дерево.

— Ото тобі й «суворо заборонено», — каже Борсук. — Фермер Гичка обдунив нас і вихопив нашу гарненьку ялинку просто в нас із-під носа!

— Дрясця! — вигукує професор Брумм.

Але Борсуку вже спав на думку хитрий план:

— Гички напевне підуть сьогодні до церкви. А ми тим часом повернемо собі наше дерево!

Вода в акваріумі Кашалота вже майже замерзла, коли Гички нарешті виходять із будинку. Борсук швиденько прослизає у вікно підвалу та відчиняє двері професорові Брумму й Кашалотові.

— Ти пильнуй тут, а ми принесемо дерево, — каже Бор-
сук Кашалотові. — Якщо Гички повернуться, булькочи
так голосно, як тільки зможеш!